

ERIN HUNTER

PISICILE RĂZBOINICE

VIZIUNEA DIN UMBRE

Cea Mai Întunecată Noapte

Cartea a XXXIV-a

Traducere din limba engleză de
Daniela Preda

GLANURI

Glanul tunetului

LIDER

STEA DE MĂRĂCINE – motan tărcat, maroniu-întunecat, cu ochii de chihlimbar

SEGUND

ZBOR DE VEVERIȚĂ – pisică frumoasă, cu blana de un roșcat-închis, cu ochii verzi

PISIGI-VRAGI

IAZ DE FRUNZĂ – pisică tărcată, maroniu-deschis, cu ochii de chihlimbar

PANĂ DE GAIȚĂ – motan tărcat, cu blana cenușie și ochii albaștri

INIMĂ DE ARIN – motan cu ochii de chihlimbar, cu blana de un roșcat-închis și vârful cozii alb

RĂZBOINIGI

(motani și pisici fără pui)

COADĂ DE NOR – motan alb, cu blana lungă și cu ochii albaștri

INIMĂ LUMINOASĂ – pisică albă, cu pete roșcate

BLANĂ DE FERIGĂ – motan tărcat, cu blana maroniu-aurie

GHEARĂ DE SPIN – motan tărcat, auriu-închis

ARIPĂ ALBĂ – pisică albă, cu ochii verzi

CĂDERE DE MESTEACĂN – motan tărcat, maroniu-deschis

BOT DE COACĂZĂ – motan crem, cu blana lungă și coadă scurtă

MUSTAȚĂ DE ȘOARECE – motan cenușiu cu alb

MAC DE ZĂPADĂ – pisică tărcată cu alb și maroniu-deschis

FLACĂRĂ DE LEU – motan tărcat auriu, cu ochii de chihlimbar

PETALĂ DE TRANDAFIR – pisică bej-închis

LUMINĂ DE MĂCEȘ – pisică frumoasă, cu blana de un maroniu-închis

INIMĂ DE CRIN – pisică cenușie tărcată, cu pete albe și cu ochii albaștri

DUNGĂ DE BONDAR – motan cu blana de un gri-palid și dungi negre

IAZ DE IEDERĂ – pisică alb-argintie, cu ochii albaștri

ARIPĂ DE TURTUREA – pisică gri-deschis, cu ochii verzi

CĂDERE DE CIREȘ – pisică roșcată, cu ochii de ambră

MUSTAȚĂ DE CÂRTIȚĂ – motan bej-maroniu, cu ochii de ambră

TUFIȘ DE ZĂPADĂ – motan alb, cu blana foarte pufoasă

NOR DE FURTUNĂ – motan tărcat, cu blana cenușie

LUNĂ DE AMBRĂ – pisică roșcată, cu blana deschisă la culoare

BOT DE ROUĂ – motan gri-alb, cu ochii de ambră

PETIC DE LAUR – pisică frumoasă, cu blana neagră

CÂNTEC DE FRUNZĂ – motan tărcat, cu blana bej-gălbuie

DUNGĂ DE MĂCRIȘ – pisică maronie, cu blana închisă la culoare

UMBRĂ DE FRUNZĂ – pisică frumoasă, cu blana pestriță

CÂNTEC DE CIOCÂRLIE – motan cu blana neagră

BLANĂ DE MIERE – pisică albă cu pete galbene

BLANĂ DE SCÂNTEIE – pisică tărcată, cu blana roșcată și ochii de smarald

REGINE

(pisici care așteaptă să nască sau îngrijesc pui)

MARGARETA – pisică bej, cu blana lungă; venită de la așezarea cailor

CĂDERE DE FLOARE – pisică tărcată, cu pete de forma unor flori albe prin blană

INIMĂ DE FUM – pisică tărcată, cenușie

BĂTRÂNI

(foști războinici sau regine, acum retrași)

DUNGĂ CENUȘIE – motan cenușiu, cu blana lungă

MILLIE – pisică tărcată, argintie, cu ochii albaștri; fostă pisică de casă

GLANUL umbrelor

LIDER

STEA DE SCORUȘ – motan cu blana roșcată

SEGUND

INIMĂ DE TIGRU – motan cu blana maronie și cu ochii de chihlimbar

PISIGĂ-VRAGI

STRĂLUCIRE PE MLAȘTINĂ – motan maroniu, cu pete albe

RĂZBOINIGI

BLANĂ ROȘCATĂ – pisică peștriță, cu ochii verzi
UCENICĂ, LABĂ DE ȘARPE

GHEARĂ DE IENUPĂR – motan negru, suplu, cu ochii verzi și coada subțire

UCENIC, LABĂ DE VÂRTEJ

LOVITURĂ DE PIATRĂ – motan cu blana alb-tărcată

ARIPĂ DE PIATRĂ – motan alb, cu ochii albaștri

INIMĂ DE IARBĂ – pisică tărcată, cu blana maronie, deschisă la culoare

BLANĂ DE PÂRJOL – motan cu blana de un cenușiu-închis și cu o ureche sfâșiată

UCENICĂ, LABĂ DE FLOARE

REGINE

(pisici care așteaptă să nască sau îngrijesc pui)

PASĂRE DE ZĂPADĂ – pisică albă, suplă, cu ochii verzi

glanul vântului

LIDER

STEA DE IEPURE – motan cu blana maronie cu alb

SEGUND

PANĂ DE CIOARĂ – motan cenușiu-închis

PISIGĂ-VRAGI

ZBOR DE VINDEREU – motan cenușiu, cu blana moale și cu pete albe

RĂZBOINIGI

NOR DE NOAPTE – pisică neagră

COADĂ DE ORZ – pisică cenușie cu alb, cu ochii albaștri

COADĂ DE FRUNZĂ – motan vărgat, cu blana închisă la culoare și cu ochii verzi

PICIOR DE TĂCIUNE – motan cenușiu, cu labelle închise la culoare

BLANĂ DE ADIERE – motan cu blana neagră și ochii de ambră

MUSTAȚĂ DE ROGOZ – pisică vărgată în nuanțe de maroniu

PICIOR UȘOR – motan negru, cu o pată albă pe piept

GHEARĂ DE OVĂZ – motan tărcat, cu blana maronie

BLANĂ DE PANĂ – pisică cenușie, cu blana tărcată

ARIPĂ DE CIOCÂRLIE – pisică vărgată, cu blana maroniu-deschis

COADĂ DE IARBĂ-NEAGRĂ – pisică maronie, cu blana pestriță și cu ochii albaștri

BĂTRÂNI

COADĂ ALBĂ – pisică mică, albă

glanul pământului

LIDER

STEA DE CEAȚĂ – pisică cenușie, cu ochii albaștri

SEGUND

MUSTAȚĂ DE STUF – motan suplu, cu blana neagră

PISIGI-VRAGI

ARIPĂ DE MOLIE – pisică frumoasă, cu blana aurie, tărcată, și cu ochii de chihlimbar

STRĂLUCIRE ÎN SALCIE – pisică vărgată, cu blana cenușie

RĂZBOINIGI

BLANĂ DE MENTĂ – motan tărcat, de un cenușiu-deschis

BLANĂ DE AMURG – pisică maronie, cu blana tărcată și cu o ureche sfâșiată

COADĂ DE CRĂIETE – pisică cenușie, cu blana închisă la culoare

BOT DE NALBĂ – motan cu blana maro-deschis

MUSTAȚĂ DE CĂRĂBUȘ – motan tărcat, alb-marونیu

LUMINĂ DE PĂSTAIE – motan cu blana gri-albă

BLANĂ STRĂLUCITOARE – pisică frumoasă, cu blana argintie

COADĂ DE ȘOPĂRLĂ – motan cu blana maronie

BLANĂ DE FERIGĂ – pisică tărcată

GHEARĂ DE GAIȚĂ – motan cu blana cenușie

BOT DE BUFNIȚĂ – motan tărcat, cu blana maronie

ARIPĂ DE GHEAȚĂ – pisică albă frumoasă, cu ochii albaștri

NOR DE STRĂNUT – motan cu blana alb-cenușie (pisici care se pregătesc să nască sau îngrijesc pui)

INIMĂ DE LAC – pisică frumoasă, cu blana cenușie

REGINE

Clanul Cerpului

LIDER

STEA DE FRUNZĂ – pisică pestriță, cu blana bej-maronie și ochii de ambră

SEGUND

ARIPĂ DE ULIU – motan cu blana de un cenușiu-închis și ochii gălbui

RĂZBOINIGI

BLANĂ DE VRABIE – motan tărcat, marونیu-închis

MACGYVER – motan cu blana alb-neagră

UCENIC, LABĂ DE ROUĂ

PRUNĂ DE SALCIE – pisică cenușie, cu blana închisă la culoare

BOT DE SALVIE – motan cu blana de un cenușiu-palid

PÂRÂU IUTE – motan cu blana gri

INIMĂ DE FLOARE – pisică roșcată, cu pete albe

UCENIC, LABĂ DE ARIPĂ

BOT NISIPIU – motan bine făcut, cu blana de un maroniu-deschis și labele roșcate

UCENICĂ, LABĂ DE RAMURĂ

SĂRITURĂ DE IEPURE – motan maroniu

Ucenică, Labă de Viorea

FRUNZĂ FRUMOASĂ – pisică roșcată, cu ochii verzi

UCENIC, LABĂ DE STUF

REGINE

(pisici care se pregătesc să nască sau îngrijesc pui)

NOR MICUȚ – pisică albă, mică de statură

BĂTRÂNI

FERIGĂ ROȘCATĂ – pisică maronie; este surdă

CUIB DOUĂ-
PICIOARE

AȘEZAREA DOUĂ-
PICIOARE DE VARĂ

POTECĂ DOUĂ-PICIOARE

POTECĂ
DOUĂ-PICIOARE

LUMINIS

TABĂRA CLANULUI
UMBRELOR

JUMĂTATE
DE POD

CALEA TUNETULUI
MICĂ

AȘEZAREA DOUĂ-
PICIOARE DE VARĂ

JUMĂTATE
DE POD

HARTA PISICILOR

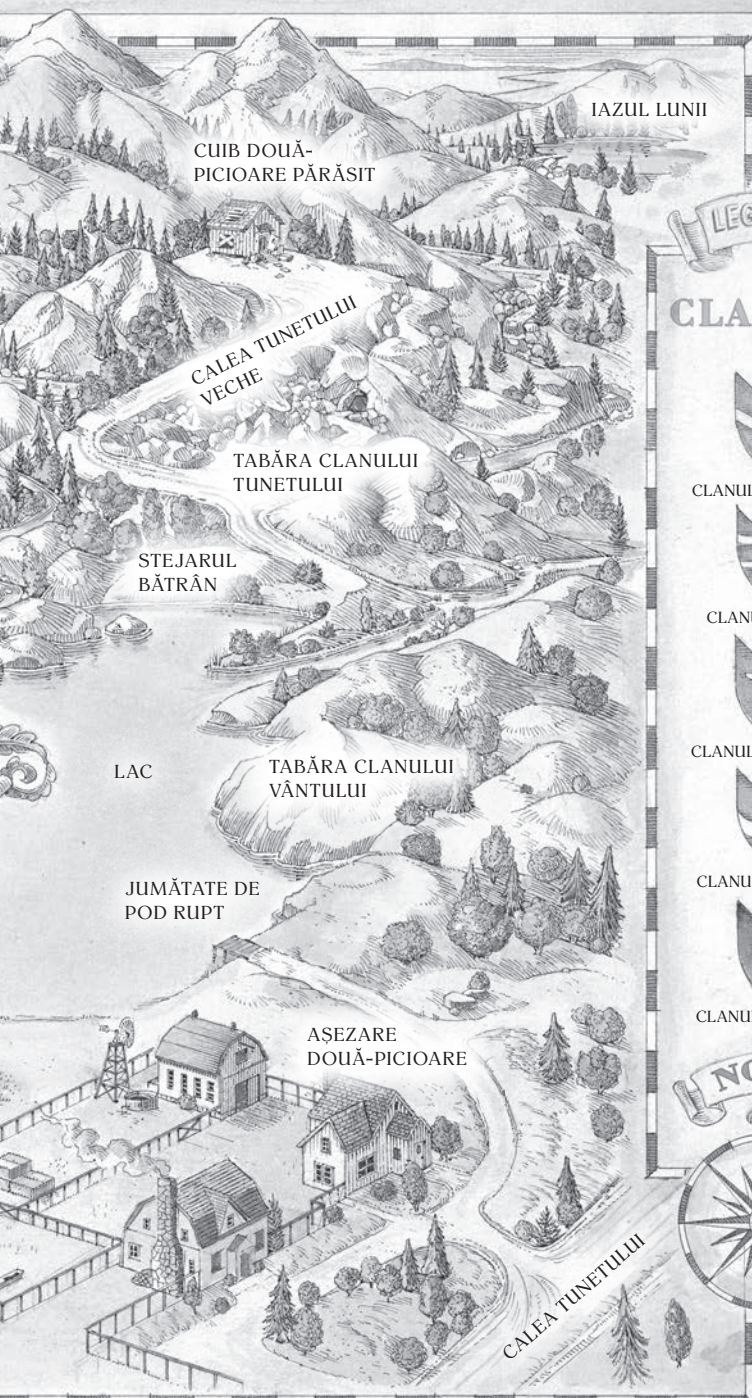
INSULA

PĂRĂU

TABĂRA CLANULUI
RĂULUI

AȘEZAREA
CAILOR

CUIB DOUĂ-
PICIOARE PĂRĂSIT

IAZUL LUNII

CALEA TUNETULUI
VECHE

TABĂRA CLANULUI
TUNETULUI

STEJARUL
BĂTRÂN

LAC

TABĂRA CLANULUI
VĂNTULUI

JUMĂTATE DE
POD RUPT

AȘEZARE
DOUĂ-PICIOARE

CALEA TUNETULUI

LEGENDĂ

CLANURI

CLANUL TUNETULUI

CLANUL RĂULUI

CLANUL UMBRELOR

CLANUL VĂNTULUI

CLANUL STELELOR

NORD

CAMPINGUL
IEPURE

CABANA
SANCTUAR

PĂDUREA SADLER

CENTRUL
NAUTIC DE
AGREMENT
MICUL PIN

DRUMUL MICUL PIN

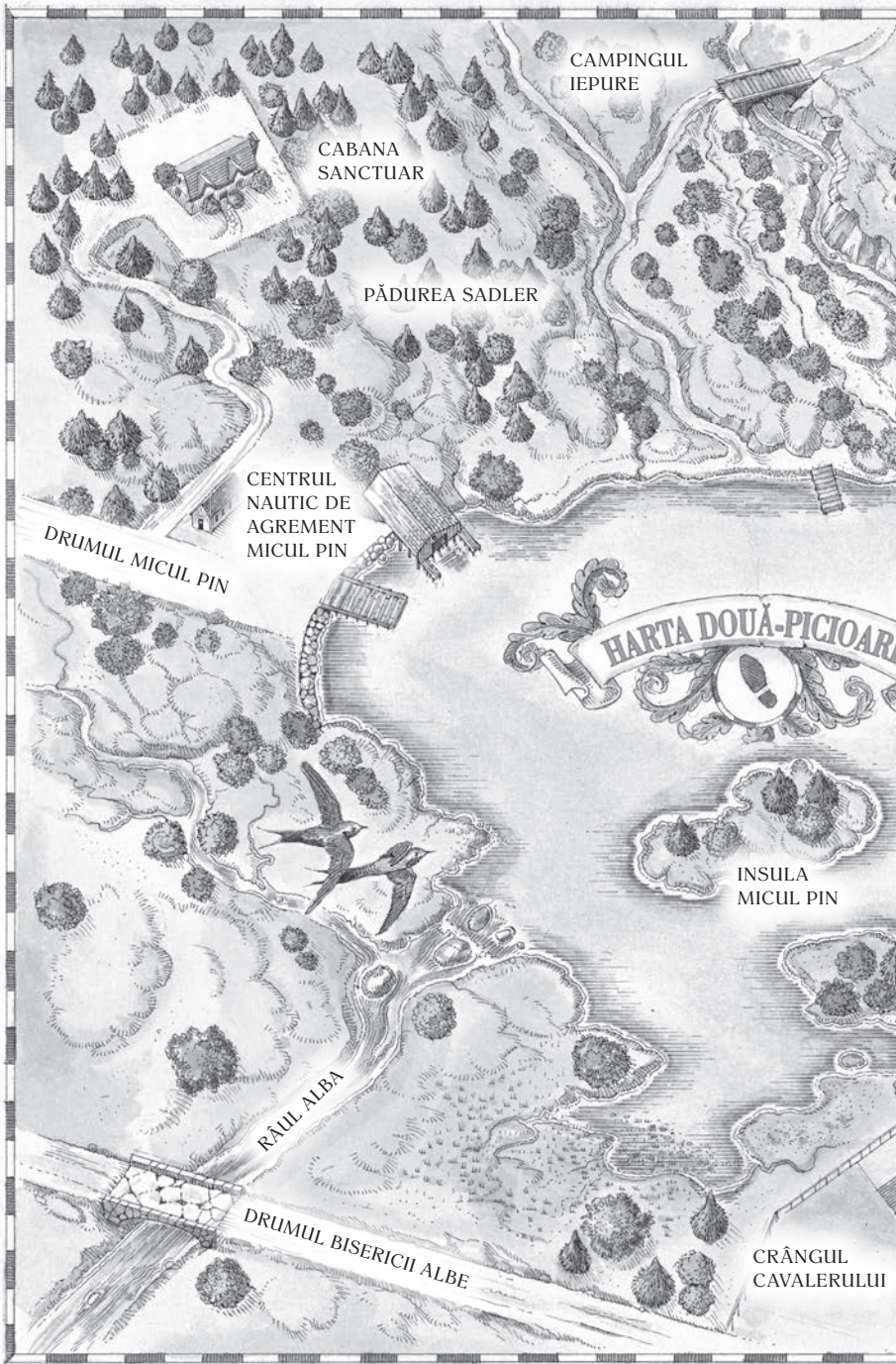
HARTA DOUĂ-PICIOARE

INSULA
MICUL PIN

RĂUL ALBA

DRUMUL BISERICII ALBE

CRÂNGUL
CAVALERULUI

CASA
MUNCITORILOR
(abandonată)

DRUMUL CARIEREI
DE PIATRĂ (dezafectat)

CARIERA
DE PIATRĂ

PĂDUREA
DEALUL
IEPURELUI

LACUL
SANCTUAR

DEALUL
IEPURELUI

CENTRUL DE
ECHITAȚIE DEALUL
IEPURELUI

DRUMUL DEALUL
IEPURELUI

IAZUL DE
CLEȘTAR

LEGENDĂ

ȚINUTURI

PĂDURE DE FOIOASE

PĂDURE DE PINI

MLAȘTINĂ

LAC

CĂRĂRI

NORD

PROLOG

Soarele la asfințit scălda într-o lumină arămie stânca pe care ședea motanul, iar blana lui roșcată strălucea ca o văpaie în umbrele prelungi ale înserării. Fusesse o zi bună. Prinsese destulă pradă cât să-și umple burta, iar apoi fugărise câțiva fluturi de-a lungul unui pârâu cu apă limpede și răcoritoare. Mai jos, era o scobitură în stâncă; ferită de vânt și îndeajuns de înaltă pentru ca vulpile băgăcioase să nu ajungă până la el, urma să-i fie un adăpost bun peste noapte.

S-a tolănit, desfătându-se în briza răcoroasă și înviorătoare care anunța sosirea toamnei. Prada avea să se îngrășe în zilele friguroase ce urmau. S-a lins pe buze, cu gândul la gustul delicios și la frăgezimea cărnii. Nu se mai temea de venirea frigului. Cu fiecare anotimp care trecuse, el devenise un vânător din ce în ce mai iscusit. Numai o iarnă năprasnică l-ar fi putut lăsa flămând.

Când a privit în jos, atenția i-a fost atrasă de o mișcare în întuneric. A zărit o blană argintie. Parcă-i era cunoscută?

— Cine-i acolo?

S-au ridicat spre el doi ochi de un verde scânteietor. I-a recunoscut pe dată.

— Coadă de Ac! a strigat și a tors de bucuria revederii, în timp ce pisica a început să se cațăre pe stânci, venind spre el. Nu te-am văzut de-o veșnicie. Ce mai faci?

Pisica i-a dat târcoale, cu blana zbârlită.

Văzându-i neliniștea din privire, motanul și-a dat seama că era supărată. S-a ridicat și a privit-o cu afecțiune, sperând că va reuși s-o liniștească.

— Ce s-a întâmplat? Așază-te aici, lângă mine, și povestește-mi tot.

Ea s-a oprit și l-a privit tristă.

— S-a petrecut ceva îngrozitor, a îngăimat.

Adierea vântului i-a răscolit blana.

Motanul s-a lipit de ea, netezindu-i blana cu trupul lui. A simțit cum încordarea ei se risipea.

— N-are cum să fie chiar așa de rău.

Părea că tulburarea ei dispăruse și acum îi luase locul oboseala, căci s-a ghemuit la pământ.

S-a tolănit și el alături și i-a urmărit privirea – se uita în zare, pierdută. Motanul îi simțea oasele prin blană; slăbise.

— Haide, spune-mi ce s-a întâmplat, a îndemnat-o cu blândețe.

— Am fost așa de naivă, a mieunat ea. Am avut încredere în cine nu trebuia. Din pricina asta au avut atâtea pisici de suferit! Trebuie să fac ceva ca să îndrept lucrurile.

Și-a întors privirea spre el.

— Vrei să mă ajuți?

— Te voi ajuta cu tot ce-mi stă în putere.

A clipit încurajator, apoi a încremenit. Dintr-odată, a văzut privirea ei sticloasă; umbre adânci îi întunecau ochii. Speriat, s-a ridicat și i-a privit cu multă atenție blana argintie. O strălucire palidă răzbătea din trupul ei, o strălucire pe care o mai văzuse, dar nu la Coadă de Ac. Lumina incandescentă a soarelui o ascunsese, dar acum, după lăsarea întunericului, o distingea clar. Coadă de Ac strălucea de parcă înghițise luna. Motanul a simțit că i se frânge inima de durere.

— Coadă de Ac, a îngăimat el. Cum ai murit?

CAPITOLUL 1

— Grăbește-te, Labă de Ramură! a răsunat printre copaci mieunatul lui Iaz de Iederă.

Linște! Ucenica a izbit din coadă, iritată. Un șoarece adulmeca printre frunzele căzute la poalele unui stejar și a încremenit când mieunatul lui Iaz de Iederă a spulberat tăcerea. Labă de Ramură a rămas nemișcată, relaxându-se abia când șoarecele a început să caute din nou printre frunze.

Dintr-un salt a fost lângă el și i-a simțit carnea moale sub gheare, când a aterizat cu labele deasupra lui. După o mușcătură mortală fulgerătoare, i-a ridicat trupul inert în dinți și s-a întors la ceilalți.

Iaz de Iederă trăgea de sub un mănunchi de ferigi sturzul pe care îl prinsese mai devreme. Blană de Scânteie mergea în urma lui Cântec de Frunză, iar Cădere de Cireș stătea tolănită și se bucura de soarele amiezii. Când a ajuns lângă ei, Labă de Ramură a așezat șoarecele în grămada de pradă pe care o adunaseră.

Flacăra de Leu stătea nemișcat, scrutând pădurea, de parcă ar fi așteptat să se arate un pericol.

— Nu știu după ce te tot uiți, a pufnit Blană de Scânteie. Pisicile vagaboande au plecat și toate celelalte pisici din clanuri se află în tabăra noastră.

— Nu *toate* pisicile din clanuri, a ținut Iaz de Iederă să-i atragă atenția.

— Cei din Clanul Umbrelor au plecat în tabăra lor acum câteva zile, a adăugat Cântec de Frunză.

— Dar jumătate din Clanul Râului și un întreg clan nou încă se înghesuie în vizuinile noastre, a intervenit Blană de Scânteie, înfoindu-și blana. M-am săturat să fiu nevoită să dorm pe sub ferigi ca să-i fac loc vreunui războinic din Clanul Râului să se odihnească în culcușul meu. În curând vine iarna, ferigile o să se usuce și va trebui să dorm afară, în frig.

— Mustață de Stuf chiar are nevoie de culcușul tău, i-a reamintit Cântec de Frunză. Încă nu și-a revenit după ce a fost ținut ostatic de pisicile vagaboande.

— Și, oricum, nu va mai rămâne mult la noi, a mieunat și Iaz de Iederă. Stea de Ceată zice că cei din Clanul Râului aproape au terminat reconstrucția taberei. Vor putea să plece la ei acasă în curând.

— Dar cei din Clanul Cerului ce o să facă? i-a zgândărit Blană de Scânteie.

Flacăra de Leu a fost cel care i-a răspuns, privind în continuare spre copacii din depărtare:

— Vor pleca și ei în curând.

— Unde? N-au unde să se ducă, a spus Cădere de Cireș, ridicându-se în picioare.

— La următoarea Adunare, liderii clanurilor vor decide unde se vor stabili, i-a răspuns Flacăra de Leu.

Lui Blană de Scânteie i s-a zbârlit blana de pe spinare:

— Ce vor face? Vor inventa un teritoriu nou, în care să locuiască Clanul Cerului?

— Lângă lac nu mai e loc pentru încă un clan, a adăugat și Cădere de Cireș, privind-o pe Labă de Ramură.

Ucenica s-a făcut mică. Oare pisica roșcată o învinuia pe ea? *Eu i-am găsit pe cei din Clanul Cerului și i-am adus aici.* Isprava asta, de care fusese foarte mândră la început, începuse s-o tulbure. Tabăra chiar era supraaglomerată și, apoi, unde aveau să trăiască cei din Clanul Cerului? *Dar tatăl meu face parte din Clanul Cerului. Acum am o familie.* În ciuda aceluia gând care o umplea de fericire, tot se simțea roasă de îngrijorare. *Poate c-am fost egoistă când i-am adus în teritoriile de lângă lac. Poate chiar nu mai e loc pentru încă un clan.*

— Ce clan va renunța la propriul teritoriu ca să le facă lor loc?

Blană de Scânteie îl țintuia cu privirea pe Flacăra de Leu, de parcă motanul auriu ar fi trebuit să aibă un răspuns. El a ridicat din umeri:

— Să-i lăsăm pe cei din Clanul Stelelor să hotărască.

— Clanul Stelelor a vrut ca ei să se întorcă, a spus Cădere de Cireș, cotrobăind prin grămada de pradă, Clanul Stelelor să le găsească un loc unde să stea!

Cântec de Frunză s-a foit de pe o labă pe alta.

— Măcar e bine că avem pradă din belșug, a mieunat el. Sper să ne ajungă să hrănim pe toată lumea în seara asta.

— Stea de Mărăcine a trimis cinci patrulare de vânătoare astăzi, i-a reamintit Iaz de Iederă. Iar cei din Clanul

Râului vor aduce și ei ce au vânat, când se vor întoarce după ce-și termină treaba pe ziua de azi.

— Dacă se mai întorc, a pufnit Blană de Scânteie. Aseară, Stea de Ceață și patrula ei nu s-au mai întors.

Labă de Ramură a simțit o umbră de iritare.

— Parcă voi ai să-i vezi plecați.

De ce era așa de arțăgoasă Blană de Scânteie? De obicei, era o fire nespus de optimistă.

— Ar trebui să te bucuri că nu s-au mai întors.

Războinica a zvâcnit disprețuitor din coadă și i-a răspuns:

— Haideți să ducem prada acasă.

A apucat un chițcan și un șoarece de câmp.

— Bună idee! a zis Iaz de Iederă și și-a luat sturzul.

Labă de Ramură a înșfăcat șoarecele. *Măcar acum, cu gura plină, Blană de Scânteie n-o să mai poată să se plângă.* Flacăra de Leu, Cădere de Cireș și Cântec de Frunză au adunat și restul vânatului și au pornit împreună spre vâlcea.

Ucenica i-a lăsat pe ceilalți să intre în tunelul de mă răcini, apoi i-a urmat, simțind cum crengile o zgâriau prin blană în timp ce înainta. De cealaltă parte a tunelului, luminișul era plin de pisici care sporovăiau ca un stol de grauri. O împresurau o mulțime de mirosuri. Izul celor din Clanul Râului și cel al pisicilor din Clanul Cerului, amestecate cu mirosul camarazilor ei. Și un iz slab al celor din Clanul Umbrelor încă mai persista pe tufișurile care împrejmuiau tabăra.

Ca de obicei, războinicii din Clanul Cerului se tolăniseră în jurul vizuinii ucenicilor, desfătându-se în soarele aflat la asfințit, înainte ca ultimele raze să dispară după

vârful stâncii. Doi dintre ucenicii lor, Labă de Rouă și Labă de Aripă, exersau tehnicile de luptă în luminiș, în vreme ce Labă de Stuf se amuza de zor văzând săriturile și tumbele neîndemânaticale ale fraților ei. Toamna se apropia cu pași repezi; frunzele cădeau din copaci, plutind lin în jurul lor.

Labă de Ramură a scrutat mulțimea de pisici din Clanul Cerului, căutându-i cu privirea pe Aripă de Uliu, pe Inimă de Floare și pe Labă de Viorea. Ei erau familia ei. Când cei din Clanul Umbrelor se întorseseră în tabăra lor, cu câteva zile în urmă, Stea de Scoruș îi dăduse voie lui Labă de Viorea să rămână, ca să mai petreacă un timp împreună cu tatăl lor și cu sora lui. Labă de Ramură era fericită că locuia în sfârșit împreună cu ai ei, iar atunci când nu le zărea blă-nile se întreba, înfiorată de teamă, unde erau. Teamă că i-ar putea pierde din nou nu îi dădea pace.

Stea de Frunză stătea aproape de clanul ei. Labă de Ramură i-a întâlnit privirea, iar lidera Clanului Cerului probabil că i-a remarcat îngrijorarea, căci i-a făcut semn, arătând spre motanul-vraci:

— Inimă de Arin îl examinează pe Aripă de Uliu! i-a strigat ea, încercând să acopere vacarmul vocilor. Labă de Viorea s-a dus cu el.

Lui Labă de Ramură i s-a zbârlit blana de îngrijorare.

— De ce, a pățit ceva?

— Nu-ți face griji, a tors Stea de Frunză. Inimă de Arin ne-a examinat pe toți astăzi. Cred că vraciului vostru îi place să ne pună să mâncăm cât mai multe ierburi.

Inimă de Floare, despre care Labă de Ramură aflase de curând că era sora tatălui ei, a ridicat capul.